

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 2607/1/2017

Ședința publică din data de 12 aprilie 2021

DECLARAȚIE DE INCULPAT

Numele și prenume: **Florică Claudiu Ionuț, (...)**.

Declarația a început la ora: 09:04

Conform art. 83, art. 108 alin. (1) și (2) și art. 374 alin. (2) Codul de procedură penală i s-au adus la cunoștință:

- fapta prevăzută de legea penală pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și încadrarea juridică a acesteia;

- dreptul de a nu da nicio declarație pe parcursul procesului penal, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa;

- dreptul de a pune întrebări coinculpaților, persoanei vătămate, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar.

- dreptul de a fi informat cu privire la fapta pentru care este cercetat și încadrarea juridică a acesteia;

- dreptul de a consulta dosarul, în condițiile legii;

- dreptul de a avea un avocat ales, iar dacă nu își desemnează unul, în cazurile de asistență obligatorie, dreptul de a i se desemna un avocat din oficiu;

- dreptul de a propune administrarea de probe în condițiile prevăzute de lege, de a ridica excepții și de a pune concluzii;

- dreptul de a formula orice alte cereri ce țin de soluționarea laturii penale și civile a cauzei;

- dreptul de a beneficia în mod gratuit de un interpret atunci când nu înțelege, nu se exprimă bine sau nu poate comunica în limba română;

- dreptul de a apela la un mediator, în cazurile permise de

lege; - dreptul de a fi informat cu privire la drepturile sale;

- alte drepturi prevăzute de lege;

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

- obligația de a se prezenta la chemările organelor judiciare, atrăgându-i-se atenția că, în cazul neîndeplinirii acestei obligații, se poate emite mandat de aducere împotriva sa, iar în cazul sustragerii, judecătorul poate dispune arestarea sa preventivă;

- obligația de a comunica în scris, în termen de 3 zile, orice schimbare a adresei, atrăgându-i-se atenția că, în cazul neîndeplinirii acestei obligații, citațiile și orice alte acte comunicate la prima adresă rămân valabile și se consideră că le-a luat la cunoștință;

- posibilitatea de a beneficia de reducerea pedepsei prevăzute de lege cu o treime în cazul pedepsei închisorii, iar în cazul pedepsei amenzii cu o pătrime, ca urmare a recunoașterii învinuirii;

După ce s-a explicat inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce, fapta prevăzută de legea penală pentru care s-a dispus trimiterea în judecată și încadrarea juridică a acesteia, i se pune în vedere să declare tot ce știe despre aceasta.

Inculpatul declară: mi s-au explicat cele trei acuzații pentru care am fost trimis în judecată și nu mai am nevoie de explicații suplimentare.

Sunt de acord să dau o declarație în fața Înaltei Curți.

E real, așa cum se arată în rechizitoriu, că în cursul urmăririi penale nu am dorit să dau declarații.

Este adevărat că în cursul urmăririi penale mi-a fost acordat dreptul de a da declarație, însă din motive pe care le voi explica imediat, am apreciat că nu trebuie să dau declarație.

Ceea ce m-a determinat să nu dau declarații în cursul urmăririi penale este legat de faptul că în biroul procurorului de caz, în prezența mea și în prezența întâmplătoare a doamnei avocat Angelica Enache, avocata lui Eftene Sorin, Pletea Florin și Ujeniuc și Dragoș Nicolaescu. Eu am ajuns la biroul procurorului în urma unei convocări telefonice, unde mi s-a sugerat să mă prezint pentru a lămurii aspecte din cazul de față.

Am fost introdus în DNA pe ușa din spate, considerând astfel că este o convocare informală și nu m-am prezentat însoțit de un avocat, neștiind calitatea în care am fost citat. Chiar mi s-a spus de procuror că ar fi mai bine să vin fără avocat. În birou, procurorul de caz mi-a spus că „este obligat să deschidă acest dosar pentru a repara din imagina șefei, doamna Kovesi, care a fost batjocorită de presă din cauza mea și a lui Pescariu, toată lumea considerând că ne-a protejat doamna Kovesi”.

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

Procurorul mi-a spus că ei vor trebui să investigheze cauza și că ar fi bine pentru mine să fac o serie de denunțuri cu privire la Dan Nica (ministrul Comunicațiilor), Călin Popescu Tăriceanu (Președintele Senatului) și a altor demnitari pe care i-aș fi întâlnit vreodată.

În opinia procurorului, era o favoare, chiar dacă dosarul continua în ceea ce mă privește, însă prin formularea denunțurilor, îmi ușurează situația juridică prin reducerea pedepselor având în vedere dispozițiile privind denunțul.

La data respectivă mi-am dat seama că procedura judiciară de urmărire penală era deja începută. Prezentă la discuție, avocata despre care am făcut vorbire anterior, m-a sfătuit și ea că ar fi bine să dau acele denunțuri. Această avocată chiar a făcut următoarea afirmație, chiar în prezența procurorului de caz „Claudiu, nu e important adevărul, este important ceea ce vrea să audă procurorul”.

Față de cele constatate, am plecat de la sediul DNA, spunându-i procurorului că nu am ce denunțuri să fac împotriva lui Călin Popescu Tăriceanu și Dan Nica, deoarece nu știam nimic despre ei, însă procurorul mi-a spus că el are informații că aș fi prieten cu el, deoarece a găsit o poză pe internet la o lansare a Academiei mele de fotbal.

Arăt că și atunci când am fost convocat la DNA, aveam apărător ales, respectiv avocat Șurghie Florian, însă mie mi s-a spus să vin fără avocat, acesta fiind motivul pentru care m-am dus fără avocat. Tot ceea ce s-a întâmplat la DNA și am relatat anterior i-am povestit și domnului avocat Șurghie, apărătorul meu ales.

Arăt că și ulterior au mai existat și astfel de întâlniri pe care eu le numesc „informale” cu procurorul de caz, în absența apărătorului meu ales, dar în prezența avocatei anterior menționate. M-am dus la procuror în această modalitate informală de 8-9 ori, de fiecare dată fără avocatul meu ales Șurghie Florian și de fiecare dată intram pe ușa din dos a DNA.

De fiecare dată eram convocat pe telefonul mobil de către procuror.

În opinia mea, în raport de ceea ce se scria în mass-media, eu am concluzionat că tot ceea ce se întâmpla judiciar la DNA era în afara legii, și în consecință, am optat să merg de 8-9 ori la DNA fără avocat „pentru a obține informațiile în legătură cu ce se întâmplă în dosar sau cu ce se va întâmpla pe viitor”.

Eu speram în urma acestor vizite informale la DNA să obțin informații care mi-ar putea fi folositoare situației mele.

La o altă întâlnire informală, procurorul mi-a spus că împotriva mea Pescariu făcuse denunțuri și situația mea era foarte gravă și, în consecință, și eu ar

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

trebui să fac denunțuri împotriva lui. Eu nu am făcut nici un fel de denunț împotriva lui Pescariu.

Este adevărat că la una din aceste întâlniri informale, m-am hotarat și am formulat un denunț împotriva unei doamne Youness.

După ce mă întorceam de la DNA, îi comunicam avocatului meu ce se întâmplase de fiecare dată.

Doresc să mi se permită, așa cum am fost sfătuit de avocatul meu ales, Șurghie, să fac o prezentare liberă cu privire la acuzație.

Din informațiile pe care le dețineam la începutul anului 2009, fiind implicat anterior în realizarea proiectului de licențiere MS din anul 2004, aveam cunoștință de faptul că licențele guvernamentale aflate în utilizare instituțiilor statului expiră la 1 mai 2009. Pentru că o astfel de ipotetică afacere era deosebit de interesantă și având cunoștință de proiectul anterior, m-am consultat cu domnul Pescariu în vederea obținerii unui suport politic pentru demararea unui proiect de reînnoire a acestor licențe. Menționez că decizia politică pentru reînnoirea unor licențe era esențială pentru că în ultimii 20 de ani, niciodată guvernul sau altă instituție de stat din România nu a dorit și nu a făcut nimic să intre în legalitate din punctul de vedere al utilizării licențelor MS.

În concluzie, intrarea în legalitate era o decizie exclusiv politică. Domnul Pescariu mi-a spus că singura „intrare” în lumea politică o are prin intermediul domnului Cocoș, soțul doamnei Udrea, căruia i-a spus despre ce e vorba, și care va organiza în scurt timp o întâlnire în care să mi se dea posibilitatea să fac descrierea acestui proiect unor decidenți politici.

Cred că la o săptămână distanță, am fost convocat la o întâlnire la domnul Cocoș la hotelul pe care îl deținea, la care erau prezenți domnul Gheorghe Ștefan și Gabriel Sandu, pe care îl vedeam pentru prima dată, ministrul Comunicațiilor la acea dată. Am fost rugat să descriu acest proiect, în termeni de legalitate, nu tehnici, ce înseamnă, cum se poate realiza, de ce, în ce formă și dimensiunea ipotetică a acestui proiect, în sensul de resurse financiare totale. (din experiența unor contracte anterioare, am estimat la suma de 70.000.000-100.000.000 euro)

Menționez că la această întâlnire nu a fost o discuție legată de bani sau avantaje financiare personale pe care puteau să le aibă fiecare dintre participanții la acea întâlnire. Când m-am referit la decizie politică, m-am referit exclusiv la faptul că, în conformitate cu legea din România, independent de lipsa voinței politice, pentru lansarea unui proiect, era nevoie de alocări bugetare cu acest scop

Pentru că în ianuarie 2009 bugetul de stat era deja aprobat și nu avea prevederi bugetare pentru reînnoirea licențelor MS, era evident că trebuia să se

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INculpAT

AVOCAȚI

emită o hotărâre de guvern care să dea posibilitatea lansării unei astfel de licitații, permitându-i Ministerului să angajeze credite de angajament pentru bugetul anilor următori. Nu a fost vorba de nicio discuție legată de bani, profit, marjă sau interese personale la acea dată.

Tot din experiența mea anterioară, arăt că acest proiect nu era nicidecum unul tehnic, ci întreaga soluție se rezuma la o soluție de finanțare, dată fiind valoarea proiectului și modul în care, pe de o parte, plata licențelor MS trebuie făcută în 30 de zile, iar guvernul, în mod real, plătește cu un an mai târziu, cel puțin.

Deci soluția „tehnică” nu stătea într-o configurație anume, ci pur și simplu în găsirea unei soluții de finanțare pentru această dimensiune și această perioadă.

Nu am nicio contribuție la nicio documentație de atribuire.

Menționez că în ianuarie 2009 nu dețineam nicio firmă susceptibilă de a fi participant în vreo ipotetică licitație de reînnoire licențe MS. Am încercat în lunile următoare, în principal să găsesc o soluție de finanțare generică, pentru că nu aveam cunoștință de datele concrete legate de sume și termene de plată. Am purtat discuții cu diverși posibili participanți, Fujitsu, HP, NESS, S&T. nici una dintre aceste firme nu mi-a arătat că se simt confortabil în a participa la un proiect în baza unei finanțări oferite de o terță parte. Detaliez: HP ar fi acceptat doar prin intermediul lui HP Finance, dar așa cum mi-au prezentat la acea dată managerii lui HP România, costurile lui HP Finance erau mult mai mari decât ce se putea obține pe piața din România.

De asemenea, reprezentantul lui Fujitsu în România mi-a comunicat că e exclus să mai participe într-un viitor proiect de licențiere cu Guvernul României, ținând cont că finanțând cu resurse proprii proiectul din 2008, avea la acea dată o pagubă de 26.000.000 dolari.

Cu privire la afirmațiile de mai sus, nu aș putea aduce documente scrise, deoarece în lumea afacerilor, nu se întocmesc minute sau procese verbale ale întâlnirilor de afaceri.

Referitor la participarea mea directă sau indirectă la realizarea unui caiet de sarcini cu privire la achiziția de licențe MS, arăt că nu am participat în nici un fel, nici direct, nici indirect, la scrierea sau influențarea nici unui rând dintr-un document care să poată fi făcut parte din procedura de licitație.

Nu cunosc cine s-a ocupat de elaborarea acestei documentații la care face referire acuzarea (caietul de sarcini, fișa de date a achiziției, mai precis a documentației de atribuire aferentă procedurii de licitație).

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INculpAT

AVOCAȚI

Mai exact, am luat cunoștință de conținutul caietului de sarcini odată cu publicarea acestuia pe SEAP la data de 22 mai 2009. Din punctul meu de vedere la acea dată aveam un acord verbal cu o firmă austriacă D-CON NET GMBH, care deținea o filială în Elveția, partener MS autoizat pe acea piață. În plus, aveam o discuție verbală cu cel mai mare revânzător de licențe MS din Elveția, cu care D-CON NET era partener, firma COM SOFT.

Primul lucru care ne-a atras atenția din caietul de sarcini a fost obligația ca asocieria care va oferta să dețină o cifră de afaceri substanțială, min 50.000.000 euro, lucru pe care D-CON NET și COM SOFT împreună nu îl îndeplineau.

Drept urmare, firma COM SOFT a făcut demersuri interne pentru a coopta în consorțiu firma mamă BECHTLE AG din Germania, o companie de 2 miliarde euro cifră de afaceri, proprietarul firmei COM SOFT.

În pregătirea ofertei, am constatat că pentru depunerea formularelor tipice cerute conform achizițiilor publice din România, era necesar un formulat de plata taxelor locale. Am solicitat celor 3 companii să ne furnizeze formularul, în formatul cerut de caietul de sarcini. Dacă pentru BECHTLE lucrurile au fost simple, pentru D CON NET și COM SOFT, acest lucru era diferit, în sensul că plata taxelor locale, cantonale și federale se face prin achitarea unei facturi emise de autoritatea fiscală la începutul anului. Nu aveam la acel moment certitudinea că putem obține un certificat, dacă pentru taxele cantonale și federale erau mai simple, la nivel local era incert pentru că, cel puțin la nivelul cantonului Zug, entitatea cantonală și municipală erau una și aceeași.

Arăt că în final oferta noastră a asocierii condusă de D CON NET a conținut formularul de plată a taxelor locale în formatul cerut. În concluzie, arăt că nu mi s-a creat avantaj cu privire la existența, cerința sau lipsa unei cerințe pentru existența acestui formular pentru entitatea străină.

Referitor la acuzația că DIM SOFT era singura firmă de pe planetă care ar fi îndeplinit condiția de 10.000.000 euro, arăt că din punctul meu de vedere, firme care puteau îndeplini la acea dată această cerință era 3, Fujitsu evident care livrase cele trei proiecte anterioare și avea cifră net superioară, firma DIM SOFT și firma HP.

Decizia pe care am luat-o în final a fost la 26 iunie, când am semnat acordul de asociere cu firma DIM SOFT, cu aproape 10 zile înainte de depunerea ofertei. În ce privește acuzația că consorțiul a fost favorizat printr-un ipotetic refuz de oferire a unei oferte de servicii de alți participanți, arăt că nu este adevărat, aceasată ofertă de servicii nu a fost trimisă nici măcar lui D CON NET, estimarea serviciilor de consultanță și suport tehnic MS am făcut-o pe baza informațiilor

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

publice de pe site-ul MS, care pentru secțiunea România, serviciile MS erau cotate la 100 euro pe oră.

Cu privire la caietul de sarcini, acesta conținea și mi-am dat seama târziu, o greșeală majoră, remarcată de DIM SOFT, dar era mult prea târziu pentru întrebări sau cereri de clarificări, cu privire la prețul de buy out. Este prețul la care clientul poate obține licența definitivă la finalul contractului.

Prețul de buy out era trecut în caiet în mod greșit la 1.5 ori prețul anual, când în realitate la momentul publicării caietului de sarcini, era 1.75 ori, pe care un LAR l-ar fi știut cu siguranță.

În ce privește prețul, cel mai important lucru din punctul meu de vedere, arăt că din informațiile puse la dispoziție de către MS, rezultă că prețul unitar al licenței oferite, mă refer la cea de desktop care reprezintă ca volum 95% din volumul achiziției, așa cum arată MS din documentele puse la dispoziție, prețul de listă era de 252 euro. Acest preț era public și reprezenta ceea ce deriva din obligația lui MS de a publica un preț de listă. Mai mult, MS publică niveluri de discount, nivelul A, B, C și D, în funcție de nr de utilizatori ai clientului final. Astfel că, prețul corespunzător nivelului D este prețul pe care MS îl recomandă a fi utilizat de către reselleri la clienții finali cu mai mult de 50.000 de licențe, ceea ce e cazul Guvernului României.

Deci acest nivel D în sumă de 206,7 euro este prețul pe care MS îl recomandă partenerilor a îl utiliza în relația cu clienții finali de tipul Guvernului României (mai mult de 50.000 licențe)

Calculând pe baza acestor 2 prețuri enumerate mai sus, 252 nivel ERP și 206,7 nivel D rezultă o valoare de contract pentru produsele și cantitățile evidențiate în contractul cu D CON NET și MCSI : ERP suma totală este de aprox de 144.000.000 euro, la nivel D – recomandat la MS- valoarea este de 118.000.000 euro. Mai departe pe acest raționament, dacă se scade din cei 118.000.000 euro marja de 17.7% pe care un partener din ecosistemul MS îl poate obține, rezultă o valoare de contract de 97.000.000 euro.

Arăt că valoarea de contract D-CON și MCSI s-a semnat pentru o valoare unitară de 179, rezultând o valoare totală de 90.000.000 euro.

S-a spus de atâtea ori că MS nu avea dreptul să facă nicio ofertă clientului final și nici să nu transfere nicio noțiune de preț sau discount către clientul final niciodată în existența celor 20 de ani de parteneriat cunoscut de noi între DIM SOFT și MS. Astfel că, la 5 ani distanță de momentul contractului DCON NET MCSI în anul 2014, la 15 ianuarie 2014, MS modifică regula printr-o notă care are aplicabilitate pentru ROMÂNIA începând cu 8 februarie 2014.

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

Aceasta se adresa unui lot de 5 țări, România și alte țări, și pe scurt această notă spune că în ce privește România cu aplicabilitate de la 8 februarie 2014, în cazul în care pentru prima oară MS decide să acorde discount-uri suplimentare clienților finali, acest lucru va fi adus la cunoștința partenerilor autorizați prin semnarea unui formular și, în oglindă, MS, tot pe baza unui formular, va informa clientul final cu privire la acest discount suplimentar pe care l-ar putea obține.

De remarcat că nici în acest caz, urmare a acestei modificări de reguli, MS nu impune obligația partenerului de a se conforma în a transfera acest discount către clientul final.

La data de 8 aprilie 2014, pentru prima oară în existența companiei MS, așa cum noi o cunoaștem, face o ofertă Guvernului României de 213.000.000 euro pentru aceleași produse MS și pentru o perioadă de 4 ani.

Calculând oferta MS de la acea dată, aproape 5 ani mai târziu decât data contractului D CON NET – MCSI, calculând pentru aceleași produse, aceeași cantitate și aceeași perioadă, rezultă o valoare, aplicând discountul valoric de 70.000.000 euro pe care MS îl oferă, o sumă de 143.000.000 pentru 4 ani. Aplicând prorata (41 luni) rezultă o valoare de 122.000.000 euro.

Asumând că, așa cum MS susține, nu există nici un alt procent de discount acordat partenerului altul decât cel prezentat și informat către clientul final, dacă scădem din cele 122 mil euro 17,7%, rezultă o valoare de 100,5 mil euro. În concluzie, arăt că valoarea de 90 mil a contractului D CON- MCSI reprezintă cea mai mică valoare pe care Guvernul l-ar fi putut obține înainte și după această licitație.

Referitor la descrierea în fundamentarea acuzației că m-aș fi întâlnit cu domnul ministru Sandu de 21 de ori, arăt că din cele 21 de întâlniri, 14 întâlniri, conform registrului de intrare, au o durată mai mică de 20 de minute, 9 întâlniri sunt după data de 15 aprilie 2009, iar mai departe 3 întâlniri sunt după data de 22 mai 2009, după apariția caietului de sarcini.

Referitor la aceste întâlniri cu durată sub 20 de minute, arăt că în cea mai mare parte a lor, acestea nu au avut loc. mă prezentam la cabinetul dânsului, și secretara îmi spunea că fie că este cu un ambasador, fie cu reprezentantul unei firme.

Referitor la aceste întâlniri, uneori convocate de ministrul Sandu, alterori la solicitarea mea, arăt că de cele mai multe ori, când eram nevoit să aștept mai mult timp și nu aveam certitudinea că acea întâlnire va dura puțin, plecam și reveneam la o altă dată.

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

În unele din aceste întâlniri, arăt că una deja menționată a avut loc în prezenta reprezentanților MS, a personalului din Minister și a domnului ministru și a fost una cu aspect pur tehnic. O altă întâlnire de care îmi aduc aminte a fost între mine, domnul Eftene și domnul Sandu, cu privire la solicitarea domnului ministru de a avea suport tehnic pentru repararea aplicației ce susținea portalul Ghișeul.ro, aplicație care era dezvoltată cu tehnologie MS și la acea dată nu mai avea contract de mentenanță.

Am avut întâlniri cu domnul Sandu în care am dezbătut aspecte legate de diferite subiecte, legate de licențierea ORACLE la una din întâlniri legate de posibilitatea unui acord cadru cu firma CISCO, care era standard al infrastructurii de comunicații oriunde în lume. Am avut mai mult întâlniri în care am dezbătut conceptul de e-gouvernement cu specificarea componentelor conceptului de e-România. La nici una din aceste întâlniri nu am dat domnului Sandu nici un fel de document, stick, informație scrisă sau pe orice alt fel de suport cu privire la achiziția de licențe MS.

O singură dată i-am dat ceva în mod concret, la cererea dânsului, pe un bilet, care conținea un număr de telefon al unei persoane de sex feminin pe care dansul o întâlnise la un eveniment IT și dorea să o invite la cafea.

Așa cum am arătat anterior, după ce mi s-a amintit de instanță cele două aspecte care conturează acuzația de instigare la abuz în serviciu, astfel cum sunt regăsite la secțiunea „ÎN DREPT” a rechizitoriului, arăt că nu am nici un fel de contribuție.

În legătură cu cele două infracțiuni de spălare de bani, arăt următoarele:

Arăt că, referitor la serviciile de consultanță și suport tehnic MS incluse în contractul dintre D CON NET – MCSI, acestea au fost oferite Guvernului României cu titlu gratuit sub formă de vouchere. Nu există nicio plată a Min Comunicațiilor referitoare la aceste servicii.

În ce privește suma de 7 mil lei, ea reprezintă contracte semnate de firma pe care o dețineam la acea dată, FILAS CONSULTING și reprezintă contracte de consultanță și suport tehnic pe care firma mea l-a oferit MS România, nefiind vorba, așa cum susține acuzația, de subcontractări fictive a serviciilor de consultanță. Arăt că conținutul acelor contracte se referă la template („șabloane”).

Cu privire la suma pentru prima acuzație de spălare de bani, nu am nimic de comentat, ea este corect consemnată ca fiind 7.820.872,41 lei

În plus, arăt că, din punctul meu de vedere, aceste servicii au fost prestate efectiv, dovedit cu acte, supuse controlului ANAF generat de DNA în 10 octombrie 2012. Revin și arăt că nu numai din punctul meu de vedere, din orice

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

punct de vedere al oricărei persoane, se poate afirma că serviciile de consultanță și suport au fost efectiv prestate, lucru certificat de controlurile ANAF.

Este reală și corect menționată, cu privire la a doua acuzație, suma de 18.153.058 euro. Toată tranzacția aceasta, contract principal cu clientul MCSI, contractele cu MS România SRL și toate costurile asociate acestei tranzacții, pentru că s-au desfășurat pe teritoriul altui stat, Elveția, am avut obligația de a se face un audit de către autoritatea fiscală federală din Elveția. Acest lucru a constat în detalierea tuturor contractelor și livrabilelor asociate, a tuturor costurilor și contractelor de subcontractare asociate, a tuturor persoanelor implicate și a tuturor persoanelor cu interes în această tranzacție. Este un proces elaborat, care în final statuează că această tranzacție desfășurată în Elveția nu constituie o infracțiune sau o posibilă spălare de bani și, în plus, certifică, pentru că taxele în Elveția sunt negociabile, un quantum precis al taxelor aplicate acestei tranzacții.

Altfel spus, autoritatea fiscală federală elvețiană a certificat două lucruri, 1. Nu există nicio suspiciune de spălare a banilor. 2. Acestei tranzacții i se poate aplica regula de 50-50 în sensul în care se aplică un impozit pe profit mai mare decât cel obișnuit de 7,5%, dar ți se dă posibilitatea ca pentru jumătate din profit, taxarea pe dividende să fie 0, și nu 36% cum e normal.

Contrar acușării, suma de cca 18 mil euro referitoare la a doua infracțiune de spălare de bani, nu are nicio legătură cu fictivitatea vreunui contract de prestări servicii între cele două societăți menționate de acușare, fiind exact suma aprobată de autoritatea fiscală de a fi exonerată de plata impozitelor pe dividende.

În plus, arăt că suma de 18 mil euro reprezintă prețul plătit pentru cumpărarea de influență, așa cum a fost statuat de ÎCCJ într-o altă cauză.

Este vorba de o cauză judecată definitiv de ÎCCJ în care eu am avut calitatea de martor.

În opinia mea, este o identitate perfectă între faptele din primul dosar și faptele din actualul dosar.

De Gestiunea acestor 18 mil euro s-a ocupat Dorin Cocoș, a căror distribuție este relativ de notorietate, în sensul că, din informațiile mele, sume din cele 18 mil euro, au ajuns la domnul Gheorghe Ștefan, la domnul Sandu Gabriel și cea mai mare parte a obținut-o domnul Cocoș. Generic, aș putea să afirm că cca 4 mil euro au ajuns la domnul Gheorghe Ștefan, 2 mil și ceva de euro au ajuns la domnul Sandu Gabriel și restul la domnul Cocoș.

În final, arăt că cea de-a doua acuzație de spălare de bani nu-mi poate fi imputată, întrucât nu eu am fost beneficiarul vreunei sume de bani din cei 18 mil euro, beneficiarii reali fiind cele 3 persoane afirmate anterior.

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI

Răspunsuri la întrebări adresate de reprezentantul Ministerului Public:

La prima întâlnire cu inculpatul Sandu Gabriel, încă nu avusesem o discuție cu MS România.

La acea primă întâlnire, am mers în nume personal.

Cu domnul Tatomir nu am discutat niciodată să se alăture asocierii. Pe domnul Tatomir îl cunoșteam de foarte multă vreme, am fost colegi în firma COMPAQ. Nu am avut niciodată o relație cordială cu acesta, relațiile dintre noi fiind de notorietate a fi adverse. Mai mult, domnul Tatomir știa că la numirea dânsului ca director general al MS România, nu am fost printre cei care l-au recomandat.

La acea primă întâlnire cu Sandu Gabriel, nu am oferit nicio soluție „câștigătoare” cu privire la rezolvarea chestiunii licențelor MS pentru simplul fapt că nu aveam nici un fel de soluție.

Răspunsuri la Întrebări puse de apărătorul inculpaților Florică Claudiu Ionuț și Pescariu Dinu Mihail:

Răspuns: nimeni dintre cei care ar fi știut realitatea, oricare LAR sau MS însuși nu putea face o astfel de greșeală în caietul de sarcini. Personal, cred că această greșeală a fost a unui reprezentant/angajat al Ministerului, dar nu putea proveni din partea vreunui LAR.

Răspunsuri la Întrebări puse de apărătorul inculpatului Sandu Gabriel:

Î: vreodată a comunicat Ministerului, oficial sau neoficial, sau lui Gabriel Sandu care era cota de discount de care beneficia LAR-ul, mai precis consorțiul pe care inculpatul se pretinde că l-ar fi condus?

R: nu am comunicat niciodată Ministerului acel discount, nu aveam nici un fel de obligație să o fac.

Declarația s-a încheiat la ora: 11:18

PREȘEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT

INCULPAT

AVOCAȚI